

Daniels Bog - nummer et hundrede og niogfirs

Det profetiske væv i slaget ved Panium: et forspil til søndagsloven

Jeff Pippenger

2024-04-19

Slaget ved Panium var i sit væsen åndelig krigsførelse. Umiddelbart før søndagsloven vil den ottende præsident, som er den sjette siden Ronald Reagan ved endens tid i 1989, som også er den sidste republikanske præsident, og som er den rigeste præsident, og som også sætter hele globalismens rige i bevægelse, lede frafalden protestantisme i besejringen af den græske religion Pan, som er globalismens „woke-isme“. I vers elleve og tolv afsluttes den historie, som begynder med Ukrainekrigen i 2014, ved søndagsloven i vers seksten. Vers femten er slaget ved Panium, og slaget ved Panium fører til slaget ved Actium, som er den tredje verdenskrig.

På tidspunktet for „det store jordskælv“, som er søndagsloven i vers seksten, angriber islam fra det tredje ve De Forenede Stater, vækker nationernes vrede og frembringer national ruin. Det er slaget ved Panium, der går forud for dette angreb. Ved søndagsloven bliver den trefoldige union af dragen, dyret og den falske profet etableret.

„Ved det dekret, der håndhæver pavedømmets institution i overtrædelse af Guds lov, vil vor nation fuldstændigt afskære sig selv fra retfærdigheden. Når protestantismen skal række sin hånd over kløften for at gribe den romerske magts hånd, når den skal række over afgrunden for at slutte hånd med spiritualismen, når vort land under indflydelsen af denne trefoldige forening skal forkaste ethvert princip i sin forfatning som en protestantisk og republikansk regering og skal træffe forholdsregler for udbredelsen af pavelige usandheder og vildfarelser, da kan vi vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virksomhed, og at enden er nær.“ Testimonies, bind 5, 451.

På det tidspunkt er pavedømmets dødelige sår fuldstændig helet, og hun hersker suverænt, indtil hun til sidst går sin ende i møde uden nogen til at hjælpe. Det er, når Rom besejrer den tredje hindring, at hun hersker, sådan som det fremstilles ved det hedenske Rom i Daniels bog, kapitel otte, vers ni, og i kapitel elleve, vers seksten til nitten. Da det pavelige Rom fjernede de tre horn, herskede hun suverænt i et tusind to hundrede og tres år, ligesom det hedenske Rom herskede suverænt i tre hundrede og tres år, da det havde besejret Egypten, den tredje hindring, i slaget ved Actium i 31 f.Kr.

I grammatik føjes suffikset “ium” til enden af et ord for at danne et substantiv, der betegner et sted, en tilstand eller en samling af noget. Det anvendes almindeligvis ved dannelsen af tekniske og videnskabelige termer, især inden for kemi og biologi. For eksempel: “stadium” betegner et sted for atletiske konkurrencer eller andre begivenheder, “akvarium” betegner et sted, hvor vandlevende organismer eller planter holdes til fremvisning, og “gymnasium” betegner et sted for fysisk træning eller øvelse. I videnskabelig terminologi bruges “ium” ofte til at angive et kemisk grundstof eller en kemisk forbindelse, navnlig når grundstoffet eller forbindelsen er blevet isoleret eller opdaget. For eksempel: “natrium” betegner et kemisk grundstof med symbolet Na, “calcium” betegner et

kemisk grundstof med symbolet Ca.

Begyndelsen på det hedenske Roms suveræne herredømme blev fuldbyrdet ved Slaget ved Actium, og Slaget ved Panium åbnede døren til den krig, som Actium repræsenterer; for „linje på linje“ repræsenterer Actium søndagsloven, når pavedømmet atter hersker suverænt over verden.

Actium var et søslag, og Panium var et landslag; således repræsenterer forbindelsen mellem de to slag en verdensomspændende kamp, der omfatter land og hav. Actium, oldtidshistoriens mest berømte søslag, repræsenterer også en verdensomspændende krig, for „de vande, som du så, hvor skøgen sidder, er folk og skarer og folkeslag og tungemål.“ Panium repræsenterer en åndelig krig, som er forbundet med en politisk krig ved den snart kommende søndagslov.

Ordet „pan“ har som substantiv flere betydninger afhængigt af sammenhængen, men i græsk mytologi er Pan hyrdernes, hjordenes, den landlige musiks og vildmarkens gud. Han fremstilles ofte som en skikkelse, der er halvt menneske, halvt ged, kendt for sin kærlighed til musik og natur.

»Som den kronende handling i det store bedragets drama vil Satan selv udgive sig for at være Kristus. Kirken har længe bekendt sig til at se hen til Frelserens genkomst som fuldbyrdelsen af sine håb. Nu vil den store bedrager få det til at se ud, som om Kristus er kommet. På forskellige steder på jorden vil Satan åbenbare sig blandt mennesker som et majestætisk væsen med blændende glans, lignende den beskrivelse af Guds Søn, som Johannes giver i Åbenbaringen. Åbenbaringen 1:13–15.« Mod en lykkelig dag, s. 624.

Pan er hyrdeguden og vil udgive sig for at være den sande Hyrde. Satans efterligning af Kristus begynder ved søndagsloven, for ved „forordningen“ „kan vi“ da „vide, at tiden er kommet for Satans forunderlige virke, og at enden er nær“.

Ordet »pande« kan også henvise til et lavt, bredrandet kokekar, der bruges til stegning, bagning eller tilberedning af mad. Den sidste krig er centreret om det åndelige Jerusalem, det hellige bjerg, som ophøjes som et banner, og det bjerg, som Guds anden hjord, der stadig er i Babylon, flygter til. På den tid vil alle nationer komme imod det åndelige Jerusalem, som identificeres som en »skål« (pande).

Byrden af Herrens ord over Israel, siger Herren, han som udspænder himlene og grundlægger jorden og danner menneskets ånd i dets indre. Se, jeg gør Jerusalem til en bæger med bæven for alle folkene rundt omkring, når de lægger belejring både imod Juda og imod Jerusalem. Og på den dag vil jeg gøre Jerusalem til en tyngende sten for alle folk; alle, som løfter den, skal sønderskæres, om end alle jordens folk samler sig imod den. Zakarias 12:1-3.

Jerusalem er også kedlen, for den er gryden, hvor dramaet udspilles. En „kedel“ er et kokekar.

Da sagde han til mig: Menneskesøn, disse er de mænd, som udtænker ulykke og giver onde råd i denne by, som siger: Det er ikke nær; lad os bygge huse; denne by er gryden, og vi er kødet. Profetér derfor imod dem, profetér, du menneskesøn. Og Herrens Ånd faldt over mig og sagde til mig: Tal! Så siger Herren: Således har I talt, Israels hus; thi jeg kender de ting, som stiger op i jeres sind, hver eneste af dem. I har mangfoldiggjort jeres dræbte i denne by, og I har fyldt dens gader med dræbte. Derfor, således siger den Herre Herren: Jeres dræbte, som I har lagt

midt i den, de er kødet, og denne by er gryden; men jeg vil føre jer ud fra dens midte. I har frygtet sværdet, og jeg vil bringe sværd over jer, siger den Herre Herren. Og jeg vil føre jer ud fra dens midte og overgive jer i fremmedes hånd, og jeg vil fuldbyrde domme blandt jer. I skal falde for sværdet; jeg vil dømme jer ved Israels grænse, og I skal kende, at jeg er Herren. Denne by skal ikke være jeres gryde, heller ikke skal I være kødet midt i den; jeg vil dømme jer ved Israels grænse. Og I skal kende, at jeg er Herren; thi I har ikke vandret efter mine vedtægter og ikke fuldbyrdet mine domme, men handlet efter de hedningefolks skikke, som er rundt om jer. Ezekiel 11:2–12.

På engelsk betyder »pan« som præfiks »universel«, »alt« eller »på tværs af«. For eksempel henviser »panorama« til et bredt eller omfattende udsyn over et område, »pantheism« henviser til troen på, at universet er guddommeligt, og »Pan-American« henviser til noget, der omfatter alle landene i Amerika. Således betegner »pan« en verdensomspændende krig.

„Satan afleder sindene med uvæsentlige spørgsmål, for at de ikke med klart og tydeligt blik skal se forhold af overordentlig stor betydning. Fjenden lægger planer om at besnære verden.“

„Den såkaldte kristne verden skal være skueplads for store og afgørende handlinger. Mænd i myndighedsstilling vil vedtage love, der behersker samvittigheden, efter pavedømmets eksempel. Babylon vil få alle nationer til at drikke af hendes utugts vredes vin. Hver nation vil blive inddraget.“ Selected Messages, bog 3, 392.

Ordet „akt“ som substantiv betyder „en formel skriftlig beslutning eller lov, der er vedtaget af et lovgivende organ.“

”Når vor nation således fornægter sit styres principper ved at vedtage en søndagslov, vil protestantismen ved denne handling række hånden til pavedømmet.” Testimonies, bind 5, 712.

Den såkaldte kristne verden er et skueplads for store handlinger, eller akter, og enhver nation (pan) vil være involveret. Ordet »akt« kan også henvise til en afdeling eller et afsnit af et skuespil, en film eller en anden forestilling, som typisk er kendetegnet ved et bestemt sæt begivenheder eller handlinger. Ordet »handle« som verbum betyder at udføre en bestemt handling eller at opføre sig på en bestemt måde. Det kan også henvise til at foregive eller spille en rolle, som når man optræder i et skuespil eller i en film.

”Verden er en skueplads. Skuespillerne, dens indbyggere, forbereder sig på at spille deres rolle i det sidste store drama. Gud er gået af syne. Blandt menneskeslægtens store masser er der ingen enhed, undtagen når mennesker slutter sig sammen for at gennemføre deres selviske hensigter. Gud ser til. Hans hensigter med hensyn til sine oprørske undersåtter vil blive fuldbyrdet. Verden er ikke blevet overgivet i menneskers hænder, skønt Gud for en tid tillader forvirringens og uordenens kræfter at have overtaget. En magt nedefra virker for at fremkalde de sidste store scener i dramaet, — Satan, som kommer som Kristus og virker med al uretfærdighedens forførelse blandt dem, der binder sig sammen i hemmelige selskaber. De, som giver efter for tilbøjeligheden til sammenslutning, udfører fjendens planer. Årsagen vil blive fulgt af virkningen.”

„Overtrædelsen har næsten nået sin grænse. Forvirring fylder verden, og en stor rædsel skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi, som kender sandheden, bør forberede os på det, som snart vil bryde ind over verden som en overvældende overraskelse.“ Review and Herald, 10. september 1903.

Panium og Actium repræsenterer den tredje verdenskrig. I den krig vil der være overnaturlige manifestationer, som repræsenteres ved den græske gedegud Pan. Krigen vil være forbundet med håndhævelsen af søndagsloven som en „handling“. Og krigen identificeres som „de sidste scener i det store drama“, for den er ikke blot den juridiske handling, hvorved søndagslovgivningen håndhæves; den er også klimakset i evangeliets drama i de afsluttende timer af menneskets nådetid. Forud for slaget, hvor Panium og Actium profetisk forenes, vil Guds hær i de sidste dage allerede være blevet oprejst i vers seksten i Daniels bog, kapitel elleve, og deres banner, som er et felttegn, vil da blive løftet op. Den primære betydning af „felttegn“ er en hærs banner.

Akt og Pan er Aktium og Panium, og den vidunderlige Sprogforsker styrede geografien, navnene og historien for begge slag, for det er historien umiddelbart forud for den snart kommende søndagslov. Slaget ved Panium fandt sted i 200 f.Kr., og vers seksten identificerer Rom, der erobrer Jerusalem i 63 f.Kr.

Mellem historien i de sidste dage, som repræsenteres ved perioden fra 200 f.Kr. til 63 f.Kr., vil dannelsen af dyrets billede i Amerikas Forenede Stater blive fuldbyrdet, således som det repræsenteres ved historien fra 161 f.Kr. til 158 f.Kr. Før den periode, hvor de afsluttende bevægelser til oprettelsen af et billede af dyret i Amerikas Forenede Stater finder sted, vil der være en begivenhed repræsenteret ved oprøret i Modein i 167 f.Kr. Oprøret er et forbillede på oprøret mod Grækenlands tvungne religion, og oprøret vil føre til et vejmærke repræsenteret ved genindvielsen af templet i 164 f.Kr.

164 f.Kr. mindes i jødedommen på grund af miraklet, hvor en dags beholdning af hellig olie varede i otte dage. Således identificerer 164 f.Kr., som går forud for 161 f.Kr., et satanisk mirakel, der blev fuldbyrdet for Guds frafaldne folk. Miraklet fremstilles som én dag, der frembringer otte dage, og den første dags olie var det, som forsynede alle de otte dage. Miraklet blev bragt over den ene del, som var af de syv, og dette vejmærke er sat inden for selve den historie, hvor gåden om den ottende, som er af de syv, bliver fuldbyrdet over både det frafaldne republikanske horn og det frafaldne protestantiske horn.

Manifestationen af sataniske mirakler før den snart kommende søndagslov er forbundet med den græske gud Pan. Når slaget ved Panium udkæmpes og vindes af Trump og det frafaldne protestantisme, vil „Pandoras æske“ være blevet åbnet, og der vil ikke være nogen måde at løse de problemer på, som da slippes løs over menneskeheden; for „en stor rædsel vil snart komme over mennesker. Enden er meget nær. Vi, som kender sandheden, bør forberede os på det, som snart vil bryde ind over verden som en overvældende overraskelse.“

De et hundrede og fireogfyrre tusinde er dem, der er blevet beseglet ved den helliggørende kraft i Guds Ord, som blev tilvejebragt gennem åbningen af Jesu Kristi Åbenbaring. Denne Åbenbaring omfatter flere bestemte sandhedslinjer, og den giver helliggjort undervisning om, hvem Jesus er.

Som Guds Ord er Han den underfulde Sprogmeister, som har haft herredømme over al menneskelig tale, eftersom Han ved sin kraft frembragte de forskellige sprog, da Han lod forvirring regne ned over Babels tårn. Han er den underfulde Tæller, som har skjult hemmeligheder i de tal, der er fremstillet i Hans Ord, og i hele Hans skaberværk. Han er historiens styrer, for historien er "Hans"-historie. Han skabte jorden, og Han styrede planeten jords geografiske udformning efter Syndfloden, og derfor også de forskellige profetiske geografier, som udgør de "sandheder", der findes i Hans Ord. De et hundrede og fireogfyrre tusinde repræsenterer blandt andet dem, der giver troen til kende, at Han skabte alle ting.

I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Det var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham; og uden ham blev ikke noget til af det, som er. Johannes 1:1–3.

Fortællingen om Pandoras æske er en myte fra den oldgræske mytologi. Den gengives først og fremmest i „Værker og dage“ af den græske digter Hesiod samt i forskellige andre klassiske kilder. Den er åbenlyst en parafrase over Evas erfaring i Edens have. Navnet „Pandora“ stammer fra den oldgræske mytologi. Det er afledt af de græske ord „pan“, som betyder „alle“, og „dora“, som betyder „gaver“. Pandora betyder „den algavede“. Eva er et symbol på kirken, og alle gaver findes inden for Guds kirke.

I græsk mytologi var Pandora den første dødelige kvinde, skabt af guderne. Ifølge myten blev hun formet af Hefaistos på befaling af Zeus, gudernes konge, som led i en plan om at straffe menneskeheden. Hver af guderne bidrog med gaver til Pandora, herunder skønhed, ynde, intelligens og charme. Zeus gav hende en krukke (i senere genfortællinger blev den til en æske) og pålagde hende aldrig at åbne den under nogen omstændigheder. Eva fik at vide, at hun måtte spise af hvert træ undtagen af »træet midt i haven«.

Pandora, overvældet af nysgerrighed, gav til sidst efter for fristelsen og åbnede krukken. Da hun gjorde det, blev alle de onder, smerter og sygdomme, som tidligere havde været holdt indesluttet deri, sluppet løs i verden og udbredte lidelse og elendighed blandt menneskeheden. Dog forblev én ting i krukken: håbet. I nogle versioner af myten lukkede Pandora hurtigt krukken, hvorved hun forhindrede håbet i at undslippe, mens håbet i andre også kom ud og gav menneskeheden et glimt af optimisme og modstandskraft over for modgang.

Slaget ved Panium følger sig til slaget ved Actium ved den snart kommende søndagslov, og den snart kommende søndagslov blev forbilledligt fremstillet ved prøven i Edens Have. I haven gjaldt prøven ganske enkelt Adam og Eva, men i de sidste dage måtte prøven konfrontere hele menneskeheden over hele verden. Den første prøve på at tro eller ikke tro Guds ord i haven er et forbillede på den sidste prøve i søndagsloven. Eva bestod ikke den første prøve og åbnede veens sluser over menneskeheden, sådan som det fremstilles i myten om Pandora.

Når slaget ved Panium føjes til slaget ved Actium, vil den prøve, som er fremstillet i Edens have, åbne sig for hele menneskeheden. Det håb, som da gives verden, er det banner, der løftes op, for at hele verden (panorama) kan se det.

Alle I verdens indbyggere og I, som bor på jorden, se til, når han løfter et banner på bjergene; og når han støder i basunen, hør! Esajas 18,3.

Vi vil fortsætte denne undersøgelse i den næste artikel.

„Verden er et teater; skuespillerne, dens indbyggere, forbereder sig på at spille deres rolle i det sidste store drama. Blandt menneskeslægtens store masser er der ingen enhed, undtagen når mennesker slutter sig sammen for at fremme deres selviske hensigter. Gud ser til. Hans hensigter med hensyn til sine oprørske undersåtter vil blive opfyldt. Verden er ikke blevet givet i menneskers hænder, skønt Gud for en tid tillader forvirringens og uordenens magter at råde. En magt nedefra virker for at fremkalde de sidste store scener i dramaet,—Satan, som kommer som Kristus, og som virker med al uretfærdighedens forførelseskraft iblandt dem, der binder sig sammen i hemmelige selskaber. De, som giver efter for tilbøjeligheden til sammenslutning, udfører fjendens planer. Årsagen vil blive efterfulgt af virkningen.“

„Aldrig har dette budskab haft større gyldighed end i dag. Mere og mere tilsidesætter verden Guds krav. Mennesker er blevet dristige i overtrædelse. Verdens indbygges ugudelighed har næsten fyldt deres misgernings mål. Denne jord er næsten nået dertil, hvor Gud vil tillade ødelæggeren at gøre sin vilje mod den. At sætte menneskers love i stedet for Guds lov, at ophøje søndagen i den bibelske sabbats sted ved blot menneskelig myndighed, er den sidste handling i dramaet. Når denne erstatning bliver universel, vil Gud åbenbare sig. Han vil rejse sig i sit majestæt for frygteligt at ryste jorden. Han vil træde frem fra sit sted for at straffe verdens indbyggere for deres misgerning, og jorden skal blotlægge sit blod og ikke mere skjule sine dræbte.“

„Vi står på tærsklen til tidernes krise. I hastig rækkefølge vil Guds domme følge den ene efter den anden — ild og oversvømmelse og jordskælv, med krig og blodsudgydelse. Vi skal på denne tid ikke undres over begivenheder, både store og afgørende; for barmhjertighedens engel kan ikke meget længere forblive for at beskytte de ubodfærdige.“

„Krisen sniger sig gradvis ind på os. Solen skinner på himlen og følger sin sædvanlige bane, og himlene forkynder stadig Guds herlighed. Mennesker spiser og drikker stadig, planter og bygger, gifter sig og bortgifter. Købmænd køber og sælger stadig. Mennesker trænger sig stadig frem imod hinanden og stræber om den højeste plads. Nydelsessyge mennesker strømmer stadig til teatre, hestevæddeløb og spillebuler. Den største ophidselse råder, og dog nærmer prøvetidens time sig hastigt sin afslutning, og enhver sag står foran at skulle afgøres for evigt. Satan ser, at hans tid er kort. Han har sat alle sine redskaber i virksomhed, for at mennesker kan blive bedraget, vildledt, optaget og fortryllede, indtil prøvetidens dag er til ende, og nådens dør for evigt er lukket.

„Overtrædelsen har næsten nået sin grænse. Forvirring fylder verden, og en stor rædsel skal snart komme over menneskene. Enden er meget nær. Vi, som kender sandheden, bør forberede os på det, som snart vil bryde ind over verden som en overvældende overraskelse.“

"I denne tid med fremherskende ugudelighed kan vi vide, at den sidste store krise er nær for hånden. Når trodsen mod Guds lov er næsten universel, når Hans folk undertrykkes og hjemsøges af deres medmennesker, da vil Herren gribe ind.

„Vi står på tærsklen til store og højtidelige begivenheder. Profetier går i opfyldelse. En mærkelig, begivenhedsrig historie bliver nedskrevet i himlens bøger. Alt i vor verden er i oprør. Der er krige og rygter om krige. Folkene er vrede, og de dødes tid er kommet, da de skal dømmes. Begivenhederne forandrer sig for at fremkalde Guds dag, som hastigt nærmer sig. Kun et øjeblik af tiden, så at sige, står endnu tilbage. Men mens allerede folk rejser sig mod folk og rige mod rige, er der endnu ikke nogen almindelig krigshandling. Endnu holdes de fire vinde tilbage, indtil Guds tjenere er blevet beseglet på deres pander. Derefter vil jordens magter opstille deres styrker til det sidste store slag.“ Christian Service, 50, 51.